

מורה בשלב הכניסה להוראה- שנת ההוראה השנייה

כתבה: ליאת סנדק

לפני השיעור חשבתי לעצמי שאני לא זוכרת איך מלמדים בכלל... לא זכרתי מה חשוב לי. ניסיתי לחשוב על שלושת החוקים שחשובים לי ושאמרתי אותם בשנה שעברה, כי זכרתי שהיו לי כמה ולא זכרתי מה הם, חוץ מהאמירה: "לא לדבר בזמן שאני מדברת". זכרתי שהיה לי איזה נוהל בו השתמשתי בנקודות, אבל לא נזכרתי בחוקיות של זה. כבר לא זכרתי איך שומרים מרחק מהילדים אחרי שבסוף שנה שעברה היה לי כל כך מצחיק איתם ובעיקר ניסיתי להיזכר איך אני נכנסת לדמות ה"מורה".

ברמת התחושות החום והזיעה עלו על כל רגש אחר. בשנתיים האחרונות כשילדי כיתות א' עברו מתחת לגשר מבריסטול פרחוני והשיר הסוחף "שלום, שלום, שלום כיתה א'..." ברקע לא יכולתי לעצור את דמעות ההתרגשות. משהו בשילוב של הנפנוף של ילדים שלא מבינים איפה הם, ביחד עם הבזקים של מצלמות והורים דומעים הביא אותי לבכי שהיה נרגע רק ב"התקווה". השנה, המוסיקה לא עבדה, ההבזקים התחלפו באייפונים והמאווררים לא הצליחו להתגבר על החום. ההתרגשות התחלפה בעצבנות קלה, והדמעות בזיעה על המצח...

כשנכנסתי לכיתה הראשונה, הרגשתי כאילו מעולם לא הייתה חופשה. ישר עמדתי שלובת ידיים בדמות הרס"ר ושאלתי בטון מאיים "יש מישהו שלא רוצה לצאת לשחק?! כי עוד אין פה שקט, ויש מורה שעומדת מולכם". שקט בכיתה. מזכרתי בשלושת החוקים כאילו מעולם לא הגיע יולי אוגוסט. ילדה חנונית עם ידיים שלובות – נקודה ראשונה! ילד משחק עם הקלמר בזמן שאני מדברת – תוריד נקודה! ועכשיו תוסיף נקודה, כי התבלבלת נכון? אני בטוחה שמאור לא התכוון לשחק עם הקלמר בזמן שהמורה מדברת, נכון מאור...?". כל השמות קפצו לי לראש כאילו לא הייתי עכשיו חודשיים בים. "יופי איליי! תיזהר ניקיטיה, כי אני מרגישה שאתה לא מספיק משתדל ואני יודעת שאתה יכול, נכון...? מעולה ולד!" רעש של ילדים משחקים תופסת, אני מתכופפת לקשור שרוכים. אח, חזרתי להיות מורה.

כנראה שיש דברים שטבועים בך גם אם נדמה לך שלא. היום יש לי את הפרספקטיבה, אני יודעת כמה זמן לוקח כל שלב ואני יודעת שאם שלב 'הרס'ר' יצליח, הוא יעבור תוך שלושה שבועות ויתחיל הכיף האמיתי. עכשיו אני צריכה להחזיק את עצמי ולא לצחוק עם הילדים, להקפיד לסגור פינות ולא לוותר על דברים שטותיים ואחרי זה יהיה לי ממש קל וזורם.

לא ייאמן שמתחילה לה עוד שנה, מזל שעוד חודש כבר יוצאים לשבועיים חופש...